

NEKOLIKO ZAPOZNELO PISMO, KI PA NI NIKOLI POZNO

Večerno srečanje z živim mrličem na enem izmed mostov v Hirošimi

Sem bi morali priti «veliki» razpravljati o atomih in ne v Ženevo

(Poseben dopis) HIROŠIMA, 10. avg. — Vsem ko ste vi to brali, je dogodek, o katerem vam nameravam pisati, že precej mimo in v zvezi s tem prav gotovo že zalehli fotografije posnetke z žalne svečanosti in skupni pevec miru, ki so v demostativne namene napravili 300 km poti od Hirošime do Tokia. Toda moje pismo, ki ga pišem sicer nekoliko pozno, je vendarle vredno, da si ga prečitate.

6. avgusta 1947 so mešani Hirošime imeli svoj prvi festival miru, ki je trajal tri dni. Čuden je prizvok naslova «festivala». Rekli so mu festival, zato ga ohranimo. Toda to so odkrili tudi — spomeniki miru. Prečitali so tudi deklaracijo miru Hirošime, ki je znanstvena in katoliška. Temu festivalu je prisostvovalo več tisoč preživelih meščanov Hirošime, ki so na kraju središča odšli pesem miru in nato je sledila povorka atomskih sirot.

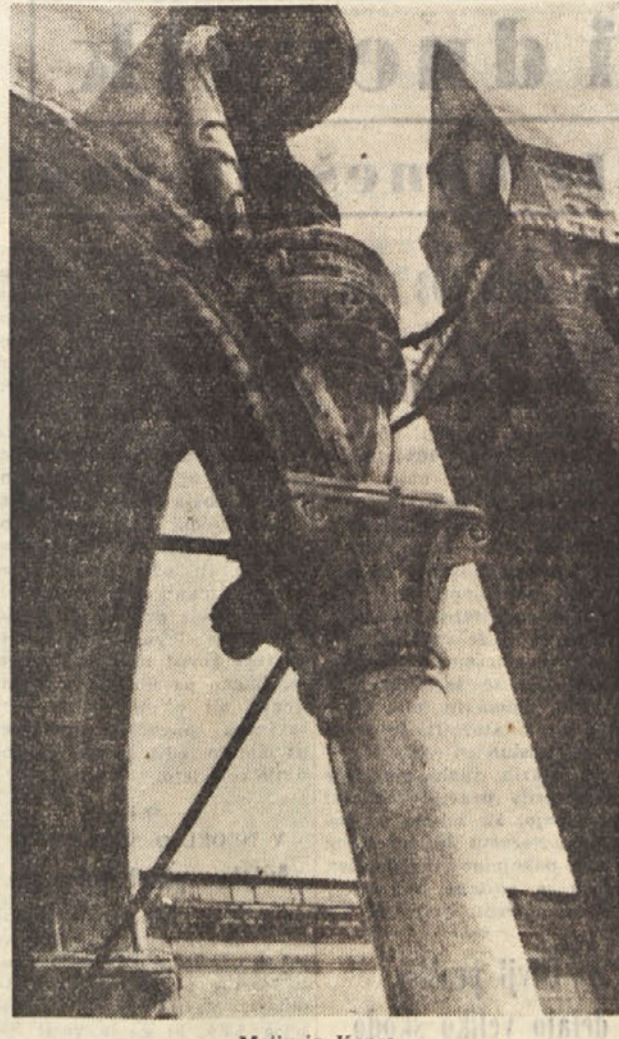
Od tedaj je postal festival miru najvažnejši praznik Hirošime in pod geslom «naj se Hirošima nikoli več ne ponovi» so se meščani tega mesta lotili obnove Hirošime. In bil sem v Hirošimi prav 8. avg. zjutraj, na dan trinajste obletnice prvga atomskega bombnega napada — na festivalu miru. Letos je bila proslava mnogo bolj svečana kot kdaj koli doslej. V Hirošimo so tega dne dopotovali delegati iz mnogih tujih držav, da bi prisostvovali komemorativnim svečanostim. 9. avgusta v Hirošimi, 9. avgusta v Nagasaki. Nekaj dni pred tem se je v Tokiu začela 4. svetovna konferenca proti uporabi atomske in vodikove bombe.

Ob 8. zjutraj, prav ob uri, ko se je pred 13 leti nad mesto Hirošima spustila oblaka radioaktivnega oblaka, ki je desetletno v Hirošimi zbrala na svetovni konferenci, ki je bila namenjena spominjanju na ure strahote, niso bili, z muko gledajo strahote, ki je zadela nesrečne prebivalce epurve žrtve. Vsi pa so navdušeno z občutji, s katerimi bodo svetu pripovedovali resnično zgodbo, ki jim je povedala galerija strahotnih fotografij in zbirka nevarnih ostankov atomskega napada. In tega ni malo; do temelja zrušeno mesto in kaminjarnice, ki so bile zrušene, vulkanska lava; zgorelo železo; pet, šest pivskih steklenic, ki so se stopile v

eno stekleno maso; ožgani obrazi in telesa; pokvarena usta in oči; zvite debele želuzne trdnice; razpadajoča črnela; železni šlem, v katerem so prilepljeni ostanki voljske kape in lobanjskih kosti...

spušča po reki svojo skromno žrtve. Siroko reko tisoči pripranih lučk čudovito lepo osvetljujejo... Ljudje jokajo... Če ne more človek nikjer doživeti duhovnega prepoveda, ga bo prav gotovo doživel v Hirošimi.

«Voditelji atomskih držav, ljudje, ki odločajo o usodi svetovja, bi se morali vsaj za trenutek sestati v Hirošimi. Hirošima je prav gotovo najprimernejše mesto, kjer naj bi voditelji sedli za zeleno mizo. Kajti, če bi videli Hirošimo in njene sence, sence živih in okamenelih ljudi, bi se ob zeleni mizi lotili tega vražanjega in drugimi argumenti. Eden in edini argument — Hirošima — bi bil močnejši od vseh njihovih argumentov. O vseh mislih, ki se nehotne vsiljujejo vsakomur, ki obišče to mesto. In te misli sem v tej ali oni obliki slišal od

Motiv iz Kopr

Umetni satelit kot TV-oddajnik

Take načrte imajo v ZDA in SZ

Pred mesecem dni se je začela doba vesemirske televizije. Tega dne je TV-postaja v San Paulu v ZDA sšla prva signala, ki jih je prenašala drobna televizijska kamera z visine 18.300 m. Kamera je bila nameščena v balonu, v katerem sta se dva ameriška letalca povzela na to visino. Dokler se je balon sele vpenjal, je televizijska kamera prenašala na ekran slike gostih oblakov, nad katerimi se je kazalo temno, skoraj črno nebo, včasih pa je zajela tudi slike obeh letalcev, ki sta se v svojih vesmirskih oblekah zdeli kot neki bliži iz pravljic.

Ko je po 34 urah letanja eden od letalcev mogel prikazati svoje višje, je rekel: «Pred našimi očmi so se odigravali tako čudovito lepi nebesni pojavi, da jih ni mogoče opisati. Skoda, da vam naša kamera ni mogla posredovati slik v barvah. Ta poizkus ima še poseben pomen, ker so bile slike na ekranu dovolj jasne. Nemogoče je predvidevati,

Arezzo in tržaški Slovenci

Prejeli smo in objavljamo.

V naši zadnji nedelji štev. objavljena vest o Arezzu in ugotovitvi, da izmed treh prijavljenih tržaških zborov ni niti enega slovenskega, me je, kot stalnemu obiskovalcu naših koncertov, napočila, da napišem o tem nekaj pripomb. Sestavljenju omejenemu vestem sem prav hvalno izrazil, da se mu je zdelo potrebno zabeležiti odsotnost tržaških Slovencev pri omejenem tekmovalstvu, kar se mora tolmačiti kot neizrečeno upravljanje; zakaj neki ne gre oz. ni še šel na to tekmovalstvo noben slovenski tržaški zbor?

S to ugotovitvijo je bil po dolgem času v javnosti prekinjen molk o stanju naših pevskih zborov. Trpka resnica je, da nam je od številnih zborov v mestu in na podeželju ostalo le malo delujočih in še v večini delujočih. Kaj ni res čudno? Radi se pohvalimo, kako je nam Slovencev zborovsko petje prirojeno, kako je men. da celo naš narodni običaj bil ali je še povezan z običajem pevskih zborov. Ko pa si drug za drugim izumirajo, sprajmno to z brezbrizno ugotovitvijo: ni ga več?

In letos predo v Arezzo trije zbori italijanskega dela prebivalstva t. j. tistega dela, ki menda nima izrazitega zveza za zborovsko petje. Mi pa, ki imamo menda zborovsko petje že v krvi, samo ugotovljamo našo odsotnost! Na italijanski strani si razne ustanove prisadujejo (in z uspehom) poživiti med italijanskim narodom zanimanje za to panogo glasbene dejavnosti, čezer jo pač smatramo za vsakršno delo, kar je za nas sestavni del glasbene kulture svojega naroda; pri tržaških Slovenceh pa popolna brezbriznost!

In vendar imamo, kolikor mi je znano, tudi mi razne organizacije in ustanove, ki bi se mogle in morale pozanimati tudi za to. Res je sicer, da so razmere, tako splošne, kakor ene specifično tržaške, precej drugačne kot pred leti, vendar nisem prepričan, da smo storili upravičeno vse, kar je bilo možno, da se ta panoga glasbene kulture reši propadanja in s primerno prilagoditvijo spremenjenim razmeram omogoči nadaljnji razvoj. Saj vidimo pri naših italijanskih sosedih vedno večje zanimanje za zborovsko petje. Tudi v Sloveniji vidimo stal, ne kvaliteten rast morda nekoliko manj številnih zborov.

Tudi domnim, ali smo storili vse, da bi bil iz naše srede zrasel zbor, ki bi nas z uspehom mogel zastopati tudi izven naših ozkih krajevskih mej. Stiskal sem pogosto, in to celo od odgovornih ljudi, menjava, da dober zbor, prav zaradi kvalitete, jemlje slabšim zborom veselje iz petja. O takem nazadnjaškem stališču ni vredno zgolj besed misliti, da zabudljive ugotovitve, da danes marsikaterega mnogo obojavečega zboru ni več in da nestrupeni strah pred kvaliteto ni rešil propada ne dobrih ne šibkejših zborov.

Kako poučen je za našo ablutino brezbriznost članek v «Piccolu» prav iste nedelje, kjer uvidnostno apelira na javnost, da bi finančno podprla zbor «Montasio», ker sam menda ne more priti stroškov za potovanje in bivanje v Arezzu! V članku so tudi navedene nekatere ustanove, ki so že imale svoj prispevek. In — namogrede — prav zbor «Montasio» niti ne predstavlja ne po glasbenem materialu, ne po svojem repertoarju pomembne umetniške grupe. Toda naši italijanski sosedje znajo ceniti tudi svoje manj pomembne pevске skupine.

Morda bo kdo oporekal, da se Slovenci zaradi naše malolietnosti in gospodarske šibkosti ne moremo z njimi kosati? Na to lahko odgovorim, da je naša malolietnost manj občutljiva sprico našega prirojenejega daru za zborovsko petje, da tu ni vprašanje gospodarske moči, temveč je občre volje in zainteresiranosti in, končno, da tudi naša gospodarska šibkost ni tako škoda, da bi se ne mogla kosati, vsaj na tem področju, z našimi številnejšimi — in naj bo — gospodarsko močnejšimi italijanskimi sosedmi. Prepričan sem, da je to vprašanje je vprašanje dobre volje. Sicer pa so možnosti ali nemožnosti razvoja pevске kulture polklicani izreči svoje mnenje drugi strokovnjaki ne pa preprost

NAJBOLJ PEREČ PROBLEM MLADE TUNIZIJSKE DRŽAVE

«Dovolite, da vam očistim čevlje»

Vprašanje brezposelnosti rešujejo z emigracijo v Francijo, čeprav izseljenci ne vedo, kaj jih bo v daljni civilizirani deželi čakalo

Sedeli smo na terasi neke kavarnice v Tunisu, ko je k nam pristopil fant in vlnudno rekel: «Dovolite, da vam očistim čevlje. Prav gotovo bi ga bili odslužili, kot nadležno muho, da nas ni iznemajla njegova lepa in čista francoščina. Pogledali smo ga malo bolje. Obraz je imel lep in njegove poteze so bile pravilne; obleka je bila snažna in dokaj čedna. Prav nič ni bil podoban drugim čistilcem čevljev. «Ti pa nisi po poklicu čistilec čevljev», smo mu rekli. «Nisema je odgovoril. «Jaz sem študent.

Povabili smo ga k mizi. Povedal nam je, da opravlja ta poklic, zato da se preživlja in da lahko obiskuje solo. Odkar pomni, je bil vedno sam. Nič ne ve o svojih starših in o svojem detinstvu. Spominja se samo, da je šel kot čisto majhen otrok bližnjim po ulicah, lačen in raztrgan ter da so ga prepepali; toda zakaj, to sam ne ve. Neke noči, ko ni vedel, kam bi odšel spat, se je splazil v taksij, ki je parkiral ob pločniku. Zjutraj ga je predramil glas: «Kaj delaš v mojem avtu? Deček je samo nastavljal lice in pričakoval, toda sofer ga ni udaril.

Tunizija dosegla neodvisnost? V Tunisu so nam povedali, da so se v dobi protektorata ljudje zadovoljevali s tem, da so živeli od tega, kar jim je lahko nudilo nekaj mrsinjavih goved. Tolažili so se, da bo potem boljše, ko bodo neobtemljivi. Danes je vse drugače: dežela je neodvisna in kmetje, ki so se zgnili v mesta, so primorani prilagoditi se ritmu modernega življenja. A dela ni in zato iščejo ljudje v emigracijo. Seveda predstavlja takšen način emigracije pravo avturstvo. Bodočemu emigrantu odhaja v tujino, ne da bi vedel, če bo delo dobil in če se bo lahko z njim preživljal. In še tu so se našli posebne vrste izkoriščevalci, ki ponujajo tunizijem brezposelnim delavcem, da jim bodo preskrbeli ugodno delo v Franciji, če jim dajo ti za protiuslugi določeno vsoto denarja, ali pa kos zemljišča. Mnogi nasedejo lepih besedah, toda ko pridejo v Francijo vidijo, da so bili prevarani.

«Za letos gremo že h koncu...» Vročni dnevi so za nami. Čeprav je sonce še močno, se nagibamo k hladni jeseni. Kdor le more, izkoristi vsak trenutek

Vročni dnevi so za nami. Čeprav je sonce še močno, se nagibamo k hladni jeseni. Kdor le more, izkoristi vsak trenutek

«26-letni M.S., doma iz južne Tunizije, poročen, toda brez otrok, je izjavil: «Eže več kot sedem let delam, kot natakav v neki kavarni. Toda plača je tako majhna, da nisem mogel več zadržati. Zelo težko odhajam z doma, vendar hočem poskusiti srečev. 20-letni J.M., neporočen, je izjavil: «Moje oči ni sposoben za delo, moji starejši brat pa je brezposelen. Zato odhajam v Francijo, da bom pomagal družini. Upam, da jim bom lahko poslal polovico svoje plače. 23-letni A.K., neporočen, je dejal: «Moja domovina je neodvisna, toda jaz se v njej vendar počutim nekoristnega. Nimam nobenega poklica, pa kljub temu nimam dovolj gotuma, da bi šel za čistilca čevljev. Morda se bom v Franciji izučil poklica ter bom potem laže koristil svoji domovini. Če mi ne uspe, se ne vrnem...»

«30-letni R.S., oče treh otrok, je dejal: «Bil sem sofer pri nekem francoskem trgovcu. Sedaj sem brezposeln. Zato odhajam. V Franciji navadno najdemo zaposlitev, pa čeprav jim daje ta komaj toliko, da lahko živijo. Francozi odhajajo v Severno Afriko kot vojniki, delavci iz Severne Afrike pa prihajajo v Francijo, kot delovna sila. To je v resnici res paradoksalna zamenjava ljudi. Kot povsem nekvificirani delavci, lahko dobijo v Franciji samo najtežje in najslabše plačane službe. In še od te plače pošiljajo največ domov, tako da njim samim ostaja komaj toliko, da si plačajo skromno hrano. Odkoda pravzaprav ta ogromna legija brezposelnih, ki se je zatekla v tunizijska mesta? Saj jih vendar ni bilo toliko, ko je bila Tunizija še protektorat! Kaj se je vendar zgodilo v tej letih, ko je

in se z vsakim posebej poljubovale. Se na misel, jim ni prišlo, da bi bolj koristno uporabljale svoj čas. Takrat čebele niso veljale za vzor delavnosti in smotnosti, Postopoma se v njihovem srcu pojavila in lenuhom so pravili: taki ste kot čebele. Ko pa so sovražstvo, nevoljnost, hudobnost in podobne slabše človeške lastnosti zagrenile življenje, so sklicale čebele zborovanje. Tam so ugotovile, da je postalo življenje grenko kot pelin in da bi ga bilo treba posladiti. Mar bi raje siskale iz cvetov sladko piščajo in iz nje delale med, kakor da se samo potepamo, je predlagala neka zelo učena čebela. «To je vendar tatvinala so ugovarjale nekatere. «Toda poštna tatvinala? «Take ni na svetu! «Če je ni, jo bomo pa odkrili! «Kdo bo pa pošiljal cvetove?!»

Kakor vsa podobna zborovanja, se je tudi zborovanje čebel kongalo s prepričim in zmerom. Nekateri udeleženci so se lotile nabiranja medu, druge pa so se naprej pčepale in lenarile. Prvim pravimo čebele, drugim pa troti. Resnici na ljubo moramo priznati, da je življenje kljub medu velikokrat zagrenjeno. Čebele se tega zavedajo in zato so pri delu tako marljive. Nauk: življenje se ne da posladiti z medom.

«Kdo bo pa pošiljal cvetove?!»

«Kakor vsa podobna zborovanja, se je tudi zborovanje čebel kongalo s prepričim in zmerom. Nekateri udeleženci so se lotile nabiranja medu, druge pa so se naprej pčepale in lenarile. Prvim pravimo čebele, drugim pa troti. Resnici na ljubo moramo priznati, da je življenje kljub medu velikokrat zagrenjeno. Čebele se tega zavedajo in zato so pri delu tako marljive. Nauk: življenje se ne da posladiti z medom.

Osel

Nekdo je živel osleček, ki je slovel po svoji trogolavosti. Če si je kaj vtepel v glavo, se ni bil ničesar prepričati, da nima prav. Nekoč dne je zadovoljno mučil travo na pasji, ko ga je krava prijzno opozorila: «Pazi osleček, če boš s sklenjeno glavo korakal: naprej te vil smeri, se boš še zaletel v dom pastirjeve koče.» «Na bom se», je trmasto odgovoril osleček in se pavel se je z glavo zabojno ranil. Čeprav je bil zid trd osleček zaletaval, dokler mu ni glava počila. Nauk: Zid je bolj trd kot glava.

Clovek in pes

Gospodar in njegov pes sta se sonečila pred hišo. Gospodar je sedel na klopci, pes pa je glavil čudne misli. Gospodar je razmišljal tako: To je že od silil Ves dan in dan izmed jutra do večera, in enkrat ni od tega? Nič ne, pes ni nič. Toliko, da mi zveza, bi imel tudi, če ne bi bil s prstom mignil, kaj je življenje kričevnik! Po moji ni hudega. Če je lačen, Sploh samo laja in žre. Se nikoli se ni lotil postenege

ŽARKO PETAN: BASNI

dela. Oh, ko bi vsaj za kak uro ali dve živel v njegovi koži! Pes pa je razmišljal tako: Kaj neki si misli moj gospodar, da že ves popoldan lenuhari na pazcu. Kdo bo na delal? Jaz zažim kot polhca na njegovo imetje, on pa zapravlja najlepše ure. Če bo šlo tako naprej, bomo pozmi stradali. Sploh je ta moj gospodar velika lenoba. Čež dan morda tu in tam se kaj dela, ponoci pa seveda smrči. Jaz pa moram ponoci in podnevi biti na straži. Kaj bi, revež, naredil brez mene? Sprebi bi mu pokradli, kar bi pridela. Oh, ko bi vsaj za kako uro ali dve živel v njegovi koži.

Pes in mačka

Pred davnimi časi sta živela pes in mačka v najlepšem prijateljstvu. Mačka je lovila miške, pes pa ji je pri tem pomagal. Takrat namreč ni imel drugega dela. Vsi ljudje so bili prav tako med seboj prijatelji in niso drug drugemu kradli niti niso drug drugega morili. Torej ni imel pes ne koga ne kaj čuvati. To so bili zlati časi. Vsi so bili zadovoljni, razen miške seveda. To se se kar naprej pritoževala, da je življenje težko. Kako tudi ne, saj so se morale skrivati pred dvema sovražnikoma. Pred mačko in pred psom. Se dobro, da takrat niso poznali mišnic sicer bi mišji rod gotovo izumrl. Tako pa so se miške le nekako prebivale iz dneva v dan, čeprav jih je bilo cedalje manj. Ko sta nekdo pes in mačka po lovu na miške, sedela v senci košate jablane in se ljubkovala, ju je videl človek in rekel: «Ni večjega prijateljstva na

Čebele

Čebele niso od vekomaj narabale medu. V davnih časih je bilo življenje že samo po sebi sladko, da ljudje niso vedeli, kaj naj počno z medom. Čebele so se samo potepale od cveta do cveta

No, spet dva turista.

Goriško-beneški dnevnik

Kakšno je stanje v občinskih podjetjih

Potrošnja električnega toka se manjša v vseh panogah

Ker sta plinarja in vodovod pasivna, bo ta pojav zelo slabo vplival na razvoj občinskih podjetij

Zanimivo je pogledati od časa do časa statistične številke, ki nam prikazujejo drakocne podatke o našem vsakdanjem življenju. Te statistike so tem bolj zanimive, ako se nanašajo na našo ožjo skupnost, v našem primeru na Goriško. Danes smo našim bralcem pripravili pregled šestmesečnega delovanja občinskih podjetij (plin, voda in elektrika).

Ob začetku tega leta so imela občinska podjetja v svoji lasti 25.468 km podzemnih električnih kablov, 119.370 km nadzemskih električnih kablov, 56.346 km plinskih cevi in skupni vrednosti 946.642.000 lir. V prvih šestih mesecih tega leta pa so nadaljevala s polaganjem kablov in cevi do novih naselij, kar očeno pa so razširjevala obstoječa omrežja do starih hiš, ki niso bile povezane (vodovodna napeljava po Solkan-skem polju).

V pričetku leta je bilo na območju goriške občine, kjer nudijo svoje usluge občinska podjetja (ne smemo pozabiti, da na desnem bregu Soče deli elektriko privatna družba SELVEG) 4846 koristnikov plinske napeljave, 16.518 koristnikov elektrike in 8248 koristnikov vodovoda. V prvih šestih mesecih je bilo 72 novih koristnikov plina, 330 elektrike in 258 mestnega vodovoda. To je v glavnem znak, da so bile zgrajene številne nove stavbe, v katerih so namestili vodovod in elektriko, medtem ko niso mogli plina napeljati po vseh novih hišah.

V prvih šestih mesecih so Goričani porabili 1.217.893 kubičnih metrov plina, 8.183.916 kilovatin ur elektrike in 1.294.650 kubičnih metrov vode. V primerjavi s prvimi meseci v letu je se poraba plina in elektrike zelo zmanjšala, medtem ko je narasla poraba vode. Plina so januarja porabili 126.036 kubičnih metrov, junija pa je bilo 178.848 kub. metrov. Elektrike so januarja porabili 1.575.405 kilovatin ur, junija pa za eno tretjino manj, in sicer je 1.069.061, vode februarja 198 tisoč 481, maja pa 245.348 kub. m (navajamo najvišje in najnižje številke).

Medtem ko je porast vode razumljiv zaradi naraščajoče toplote (za domače potrebe so je potrošili februarja 171 tisoč 441 kubičkov, maja pa 226.960 kubičkov), ker je ostala javna potrošnja za močnejše ulice in parkov vedno na isti stopnji (približno 19.000 kubičkov mesečno), nam postaja nerazumljiv padec potrošnje plina, ko vendar po navadi ljudje kuhajo več poleti s plinom kot pozimi, ko uporabljajo drva in premog. Ugovarjali bi temu lahko z Ugovarjali bi temu lahko z...

je za industrijske potrebe, in to prvič od veljavnosti zakona o prosti coni, izrazil je tudi upanje, da se bo zmanjšana poraba kralju odpravila in da se bo poraba električne energije povečala z novimi industrijskimi objekti, ki so sedaj v gradnji. Te besede pa se nanašajo na lansko leto. V prvih šestih mesecih tega leta, ki smo kot smo videli iz gornjih podatkov, se položaj ni izboljšal, nasprotno, poslabšal se je. Treba bo počakati, ali bo parasta poraba v drugi polovici leta.

Obvestilo sovedenjskega zupanstva
Dovoljeno je odvažati material s ceste

Sovedenjsko zupanstvo sporoča, da lahko hišni lastniki, ki imajo hiše vzdolž glavne občinske ceste v Sovodnjah, ves ta teden odvažajo odvečen material, ki je nakopan na obeh straneh ceste. Prihodnji teden bo to delo opravilo zupanstvo in bo material odpejalo na svoje stroške na že določen kraj.

«Poslednji most» v kinu Moderno

Danes bodo predvajali v kinu dvorani Moderno avstrijsko-jugoslovanski film «Poslednji most» z znano avstrijsko igralko Marijo Schell. Film govori o partizanskem boju v Bosni in je prejel številne mednarodne nagrade, zaradi tega je vredno, da si ga ogledamo.

Najdeni predmeti

Na sedežu mestne policije v U. Mazzini imajo sledeče najdene predmete: kolo, otroško kolo, zlat prstan, moške hlače in vsoto denarja. Kdor...

V nedeljo v občinskem parku

Okoli 6.000 razstavljenih ptičev si je ogledalo 3.000 oseb

Izredno uspešna točka je bilo posnemanje ptičjega petja, v katerem sta se posebno izkazala brata iz Pordenona

Sončno vreme je omogočilo tradicionalno izvedbo ptičjega petja v občinskem parku. Už se v zgodnjih jutranjih urah so lastniki prinesli svoje ptičje v lepo izdelanih kletkah, ki so jih razstavili vzdolž poti v prijetnem zelenjavni občinskem parku. Razstavljenih ptičev je bilo okoli 6.000, ki so jih ogledalo 3.000 oseb. Medtem ko je razstavljenih ptičev bilo okoli 6.000, ki so jih ogledalo 3.000 oseb. Medtem ko je razstavljenih ptičev bilo okoli 6.000, ki so jih ogledalo 3.000 oseb.

Medtem ko smo tu prikazali porabo električne energije po posameznih panogah, in z navedbo ter najnižjo porabo v raznih mesecih, moramo, na začetku ugotoviti, da je potrošnja električne energije zelo občutno nazadovala tako v industriji, ki jo tare gospodarska kriza, kot v gospodinjstvih, kjer se je število gospodinjstev s prihodom novih predmetov zelo povečalo. Te dejstvo pa predstavlja veliko nevarnost za proračun občinskih podjetij, kajti če so v zadnjih določeni (leta 1958 je imela občina 1.217.893 tisoč 14 milijonov, leta 1957 16131.058 lir), je proračun za tekoče leto predvideval, da se bo zaključil z izravnavo izdatkov in prejemkov. Medtem ko imata podjetja za vodo in plin stalno izgubo, ima podjetje za elektriko velik dobiček, ki krije izgubo ostalih dveh. Ako se bo poraba električne energije manjšala, bo težko kriti izgubo ostalih dveh podjetij.

Rojstva, smrti in poroke
V goriški občini je v tednu od 17. do 23. avgusta bilo rojenih 16 otrok, umrlo je 7 oseb, porok pa je bilo devet. Rodili so se: Daria Bucconi, Laura Calligaris, Edoardo Tomsic, Mario...

Zaradi slabosti s «600» v drevo

Ko se je v nedeljo koli 18. ure peljal z avtomobilom 600 po U. Colombo 38-letni Eugenio Petrin s Trga Amicis 10, mu je nenadoma postalo slabo. Izgubil je oblast nad volanom in se zadel v drevo. Petrin in njegova 31-letna žena Jolanda Cigon, ki na tréneje ni bila pripravljena, sta se potokla po čelu. Na kraj nesreče so poklicali rešilni avto Zelenega križa, da je po nesrečni odpejalo v bolnišnico Brigata Pavia, kjer so jima obvezali rane, ki se bodo zacelile v nekaj dneh; cestna policija pa je prišla na kraj s tovornikom in zelo škodovano vozilo odpejalo na svoj sedež v Stanzelju.

Divji prašiči delajo veliko škodo

Prav vse nesreče zadevajo letos naše kmete: poplave, suša, koloradski hrošč in sedaj še divji prašiči. Cel trop se jih nemoteno spreha po naših poljih in povzroča veliko škodo na kmetijah. Divji prašič, so obiskali polje v okolici Prešnega, nad Cečadom, v Ažli in Sv. Lenartu. S svojimi dolgimi in škodljivimi rilci so boljše v kopljanju krompirja kot kmetje z motičko Tudi v lomljenju in hrustanju koruze se odlikujejo. Na veliki njivi posestnika Antona Kjabaja iz Dolenje Mersle so uničili skoraj vso kurozo. Potrebno bi bilo, da bi organizirali naši lovci, katerih ne manjka, sistematično lov na divje prašiče. Če bodo srečni na lovu, bodo imeli od tega korista tudi naši kmetje. Lahko pa ubijejo v enem dnevu ali v eni svetli noči takšnega prašiča, kakršnega morajo rešiti pridne gospičinje celo leto.

Vaški zvonik na Vrhu

V nedeljo v občinskem parku

Okoli 6.000 razstavljenih ptičev si je ogledalo 3.000 oseb

Izredno uspešna točka je bilo posnemanje ptičjega petja, v katerem sta se posebno izkazala brata iz Pordenona

Sončno vreme je omogočilo tradicionalno izvedbo ptičjega petja v občinskem parku. Už se v zgodnjih jutranjih urah so lastniki prinesli svoje ptičje v lepo izdelanih kletkah, ki so jih razstavili vzdolž poti v prijetnem zelenjavni občinskem parku. Razstavljenih ptičev je bilo okoli 6.000, ki so jih ogledalo 3.000 oseb. Medtem ko je razstavljenih ptičev bilo okoli 6.000, ki so jih ogledalo 3.000 oseb. Medtem ko je razstavljenih ptičev bilo okoli 6.000, ki so jih ogledalo 3.000 oseb.

Medtem ko smo tu prikazali porabo električne energije po posameznih panogah, in z navedbo ter najnižjo porabo v raznih mesecih, moramo, na začetku ugotoviti, da je potrošnja električne energije zelo občutno nazadovala tako v industriji, ki jo tare gospodarska kriza, kot v gospodinjstvih, kjer se je število gospodinjstev s prihodom novih predmetov zelo povečalo. Te dejstvo pa predstavlja veliko nevarnost za proračun občinskih podjetij, kajti če so v zadnjih določeni (leta 1958 je imela občina 1.217.893 tisoč 14 milijonov, leta 1957 16131.058 lir), je proračun za tekoče leto predvideval, da se bo zaključil z izravnavo izdatkov in prejemkov. Medtem ko imata podjetja za vodo in plin stalno izgubo, ima podjetje za elektriko velik dobiček, ki krije izgubo ostalih dveh. Ako se bo poraba električne energije manjšala, bo težko kriti izgubo ostalih dveh podjetij.

Rojstva, smrti in poroke
V goriški občini je v tednu od 17. do 23. avgusta bilo rojenih 16 otrok, umrlo je 7 oseb, porok pa je bilo devet. Rodili so se: Daria Bucconi, Laura Calligaris, Edoardo Tomsic, Mario...

Iz beneških vasi

KLENJE
Pri svojih 103 letih bo začel dobivati pokojnino

Te dni so sporočili kmetu Nadškof dolina, 103-letnemu Jožetu Jusiču iz naše vasi, da bo dobival pokojnino kot neposredni obdelovalec zemlje. Jožef Jusič je najstarejši mož Beneške Slovenije in najstarejši upokojenec te kategorije v celi Italiji. Casopisi so že večkrat pisali o tem našem čudovitem starčku, ki se še ukvarja s poljskim delom in ima, kljub svoji visoki starosti, še jasen razum, posluš in vid.

V NEDELJO NA KORNU
Avtobus podri kolestarja

Prometna policija je morala posestovati v nesreči, ki se je pripetila v nedeljo okoli 14. ure na Kornu (Trg Amicis). Mestni avtobus podjetja ATA, ki ga je vozil 56-letni Lino Gambon iz U. Generale Cascino, se je zadel v kolestarja 18-letnega Ezia Pillo iz U. Croce 17, ki se je na trg pripeljal po U. Formica. Nesreča se je pripetila, ko je avtobus pripeljal po U. Silvio Pellico na trg. Prvo pomoč je ponestrčnemu kolestarju nudil šofer avtobusa, Zeleni križ pa so poklicali očitivci, ki so sedeli v Sergio baru, Mladeniču so v bolnišnico Brigata Pavia obvezali rane na glavi. Ozdravel bo v osmih dneh.

Tragična nedeljska bilanca na Trzaskem

Številne prometne nesreče

Povečini gre za nepazljivost in preveliko hitrost skuteristov

Pretekla nedelja ni bila milina s skuteristi. Vzroke nezgod je težko ugotoviti, vendar ni izključeno, da je imela glavno besedo nepazljivost in tudi kot vedno prevelika hitrost. Skuteristi so tako, da ne poznajo na nevarnost in ko priđu do te, je večših tudi preporno. Kesati se, ko se obrača v bolečinah v beli postelji bolnišnice, seveda ne pomaga nič.

Nesreča francoske turistke

Pred nekim barom v Ulici Mazzini se je v nedeljo zjutraj potokla po glavi 4-letna Irene Martin iz Lyons v Franciji. Deklica s svojimi starši potuje po Italiji in je večerj prišla tudi v naše mesto. Prvo pomoč so ji nudili na kraju, jure nesreče, temeljete pa so jo pregledali v civilni bolnišnici. Ozdravela bo v 10 dneh. Okoli pol dne so francoski turisti zapustili naše mesto.

Nenadna slabost

Včeraj zjutraj ob 10. uri je 61-letna Igina Fonzarja iz U. Codelli 5 obšla v Ulici Roma nenadoma slabost. Z rešilnim avtomobilom Zelenega križa so ga peljali v bolnišnico pri Rečji hiši.

Kino v Gorici

CORSO, 17.15: «Clif Burma», E. Flynn in V. Prince. VERDI, 17.00: «Mina», A. Ci-fariello in E. Martellini. VITTORIA, 17.15: «Sopraga podnevi, tatca pončica», P. Cummings in T. Morgan. CENTRALE, 17.15: «Ilepe a ubogem», M. Allasio in R. Salvatori. MODERNO, 17.00: «Poslednji most», M. Schell.

DEZURNA LEKARNA
Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Alessani Gosposka ulica 12, tel. 22-68.

TEMPERATURA VČERAJ
Včeraj so na goriškem letališču zabeležili najvišjo temperaturo 27,4 stopinje ob 13 uri, najnižjo pa 14 stopinj ob 8 uri zjutraj.

R. L. iz strážske okolice nam piše: Ze dolgo vrsto let prodajam zelenjavo na trgu na delbo. Preden so napravili novo tržnico, je bilo v navadi, da so po 10. uri dovolili vstop na trg tudi ženskam, ki so kupile zelenjavo le za lastno uporabo in to nam je bilo v precejšnjo pomoč. Marsikdaj se namreč zgodi, da nam ostane precej blaga, ki ga ni moč prodati in tako nam preostane dve možnosti: da blago, recimo radič, odnesemo spet domov ali pa ga moramo strčiti v koše. Poprje, dokler še ni bilo nove tržnice, smo počakali do 10. ure in ena ženska je vzela za 50 lir, druga za 40 lir radiča, tako da smo v največ primerih vse naše blago prodale. Omeniti moram tudi, da se prodajanje na trgu na delbo praktično zaključuje že ob 5. uri ali nekaj minut čez, tako da v najkasnejše do 10. ure vsi trgovci s sadjem in zelenjavo že odstopajo s trga.

Opomba: da je nova tržnica, nikomur neč ne dovolijo, da bi tudi po 10. uri vstopil na trg. Tako je odpadel oni zaslužek, ki smo ga poprej imele in nam sedaj preostane možnost, ki sem ju prej omenila: ali moramo nesti blago nazaj, ga stresemo po tleh. Sedaj vprašam: ali bi ne bilo bolje, ko bi spet dovolili, da lahko pridejo po 10. uri tudi zasebniki v tržnico? Saj to je v glavnem reševanje ženske, ki morajo reševati na vsako liro, tako da bi jim bilo to v veliko pomoč pri njihovem gospodinjstvu. Pa tudi nam ni vseeno, če dobimo za naše blago 200 lir več kot bi sicer, posebno še v današnjih časih, ko je vse tako drago in delovna sila toliko stala.

Zato bi želela, tudi v imenu drugih prodajalk, da bi to

Opomba: da je nova tržnica, nikomur neč ne dovolijo, da bi tudi po 10. uri vstopil na trg. Tako je odpadel oni zaslužek, ki smo ga poprej imele in nam sedaj preostane možnost, ki sem ju prej omenila: ali moramo nesti blago nazaj, ga stresemo po tleh. Sedaj vprašam: ali bi ne bilo bolje, ko bi spet dovolili, da lahko pridejo po 10. uri tudi zasebniki v tržnico? Saj to je v glavnem reševanje ženske, ki morajo reševati na vsako liro, tako da bi jim bilo to v veliko pomoč pri njihovem gospodinjstvu. Pa tudi nam ni vseeno, če dobimo za naše blago 200 lir več kot bi sicer, posebno še v današnjih časih, ko je vse tako drago in delovna sila toliko stala.

Številne prometne nesreče

Povečini gre za nepazljivost in preveliko hitrost skuteristov

Nesreča francoske turistke

Pred nekim barom v Ulici Mazzini se je v nedeljo zjutraj potokla po glavi 4-letna Irene Martin iz Lyons v Franciji. Deklica s svojimi starši potuje po Italiji in je večerj prišla tudi v naše mesto. Prvo pomoč so ji nudili na kraju, jure nesreče, temeljete pa so jo pregledali v civilni bolnišnici. Ozdravela bo v 10 dneh. Okoli pol dne so francoski turisti zapustili naše mesto.

Nenadna slabost

Včeraj zjutraj ob 10. uri je 61-letna Igina Fonzarja iz U. Codelli 5 obšla v Ulici Roma nenadoma slabost. Z rešilnim avtomobilom Zelenega križa so ga peljali v bolnišnico pri Rečji hiši.

Kino v Gorici

CORSO, 17.15: «Clif Burma», E. Flynn in V. Prince. VERDI, 17.00: «Mina», A. Ci-fariello in E. Martellini. VITTORIA, 17.15: «Sopraga podnevi, tatca pončica», P. Cummings in T. Morgan. CENTRALE, 17.15: «Ilepe a ubogem», M. Allasio in R. Salvatori. MODERNO, 17.00: «Poslednji most», M. Schell.

DEZURNA LEKARNA
Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Alessani Gosposka ulica 12, tel. 22-68.

TEMPERATURA VČERAJ
Včeraj so na goriškem letališču zabeležili najvišjo temperaturo 27,4 stopinje ob 13 uri, najnižjo pa 14 stopinj ob 8 uri zjutraj.

PISMA UREDNIŠTVU

R. L. iz strážske okolice nam piše: Ze dolgo vrsto let prodajam zelenjavo na trgu na delbo. Preden so napravili novo tržnico, je bilo v navadi, da so po 10. uri dovolili vstop na trg tudi ženskam, ki so kupile zelenjavo le za lastno uporabo in to nam je bilo v precejšnjo pomoč. Marsikdaj se namreč zgodi, da nam ostane precej blaga, ki ga ni moč prodati in tako nam preostane dve možnosti: da blago, recimo radič, odnesemo spet domov ali pa ga moramo strčiti v koše. Poprje, dokler še ni bilo nove tržnice, smo počakali do 10. ure in ena ženska je vzela za 50 lir, druga za 40 lir radiča, tako da smo v največ primerih vse naše blago prodale. Omeniti moram tudi, da se prodajanje na trgu na delbo praktično zaključuje že ob 5. uri ali nekaj minut čez, tako da v najkasnejše do 10. ure vsi trgovci s sadjem in zelenjavo že odstopajo s trga.

Opomba: da je nova tržnica, nikomur neč ne dovolijo, da bi tudi po 10. uri vstopil na trg. Tako je odpadel oni zaslužek, ki smo ga poprej imele in nam sedaj preostane možnost, ki sem ju prej omenila: ali moramo nesti blago nazaj, ga stresemo po tleh. Sedaj vprašam: ali bi ne bilo bolje, ko bi spet dovolili, da lahko pridejo po 10. uri tudi zasebniki v tržnico? Saj to je v glavnem reševanje ženske, ki morajo reševati na vsako liro, tako da bi jim bilo to v veliko pomoč pri njihovem gospodinjstvu. Pa tudi nam ni vseeno, če dobimo za naše blago 200 lir več kot bi sicer, posebno še v današnjih časih, ko je vse tako drago in delovna sila toliko stala.

Zato bi želela, tudi v imenu drugih prodajalk, da bi to

Opomba: da je nova tržnica, nikomur neč ne dovolijo, da bi tudi po 10. uri vstopil na trg. Tako je odpadel oni zaslužek, ki smo ga poprej imele in nam sedaj preostane možnost, ki sem ju prej omenila: ali moramo nesti blago nazaj, ga stresemo po tleh. Sedaj vprašam: ali bi ne bilo bolje, ko bi spet dovolili, da lahko pridejo po 10. uri tudi zasebniki v tržnico? Saj to je v glavnem reševanje ženske, ki morajo reševati na vsako liro, tako da bi jim bilo to v veliko pomoč pri njihovem gospodinjstvu. Pa tudi nam ni vseeno, če dobimo za naše blago 200 lir več kot bi sicer, posebno še v današnjih časih, ko je vse tako drago in delovna sila toliko stala.

Številne prometne nesreče

Povečini gre za nepazljivost in preveliko hitrost skuteristov

Nesreča francoske turistke

Pred nekim barom v Ulici Mazzini se je v nedeljo zjutraj potokla po glavi 4-letna Irene Martin iz Lyons v Franciji. Deklica s svojimi starši potuje po Italiji in je večerj prišla tudi v naše mesto. Prvo pomoč so ji nudili na kraju, jure nesreče, temeljete pa so jo pregledali v civilni bolnišnici. Ozdravela bo v 10 dneh. Okoli pol dne so francoski turisti zapustili naše mesto.

Nenadna slabost

Včeraj zjutraj ob 10. uri je 61-letna Igina Fonzarja iz U. Codelli 5 obšla v Ulici Roma nenadoma slabost. Z rešilnim avtomobilom Zelenega križa so ga peljali v bolnišnico pri Rečji hiši.

Kino v Gorici

CORSO, 17.15: «Clif Burma», E. Flynn in V. Prince. VERDI, 17.00: «Mina», A. Ci-fariello in E. Martellini. VITTORIA, 17.15: «Sopraga podnevi, tatca pončica», P. Cummings in T. Morgan. CENTRALE, 17.15: «Ilepe a ubogem», M. Allasio in R. Salvatori. MODERNO, 17.00: «Poslednji most», M. Schell.

DEZURNA LEKARNA
Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Alessani Gosposka ulica 12, tel. 22-68.

TEMPERATURA VČERAJ
Včeraj so na goriškem letališču zabeležili najvišjo temperaturo 27,4 stopinje ob 13 uri, najnižjo pa 14 stopinj ob 8 uri zjutraj.

Opomba: da je nova tržnica, nikomur neč ne dovolijo, da bi tudi po 10. uri vstopil na trg. Tako je odpadel oni zaslužek, ki smo ga poprej imele in nam sedaj preostane možnost, ki sem ju prej omenila: ali moramo nesti blago nazaj, ga stresemo po tleh. Sedaj vprašam: ali bi ne bilo bolje, ko bi spet dovolili, da lahko pridejo po 10. uri tudi zasebniki v tržnico? Saj to je v glavnem reševanje ženske, ki morajo reševati na vsako liro, tako da bi jim bilo to v veliko pomoč pri njihovem gospodinjstvu. Pa tudi nam ni vseeno, če dobimo za naše blago 200 lir več kot bi sicer, posebno še v današnjih časih, ko je vse tako drago in delovna sila toliko stala.

Opomba: da je nova tržnica, nikomur neč ne dovolijo, da bi tudi po 10. uri vstopil na trg. Tako je odpadel oni zaslužek, ki smo ga poprej imele in nam sedaj preostane možnost, ki sem ju prej omenila: ali moramo nesti blago nazaj, ga stresemo po tleh. Sedaj vprašam: ali bi ne bilo bolje, ko bi spet dovolili, da lahko pridejo po 10. uri tudi zasebniki v tržnico? Saj to je v glavnem reševanje ženske, ki morajo reševati na vsako liro, tako da bi jim bilo to v veliko pomoč pri njihovem gospodinjstvu. Pa tudi nam ni vseeno, če dobimo za naše blago 200 lir več kot bi sicer, posebno še v današnjih časih, ko je vse tako drago in delovna sila toliko stala.

Zato bi želela, tudi v imenu drugih prodajalk, da bi to

Opomba: da je nova tržnica, nikomur neč ne dovolijo, da bi tudi po 10. uri vstopil na trg. Tako je odpadel oni zaslužek, ki smo ga poprej imele in nam sedaj preostane možnost, ki sem ju prej omenila: ali moramo nesti blago nazaj, ga stresemo po tleh. Sedaj vprašam: ali bi ne bilo bolje, ko bi spet dovolili, da lahko pridejo po 10. uri tudi zasebniki v tržnico? Saj to je v glavnem reševanje ženske, ki morajo reševati na vsako liro, tako da bi jim bilo to v veliko pomoč pri njihovem gospodinjstvu. Pa tudi nam ni vseeno, če dobimo za naše blago 200 lir več kot bi sicer, posebno še v današnjih časih, ko je vse tako drago in delovna sila toliko stala.

Številne prometne nesreče

Povečini gre za nepazljivost in preveliko hitrost skuteristov

Nesreča francoske turistke

Pred nekim barom v Ulici Mazzini se je v nedeljo zjutraj potokla po glavi 4-letna Irene Martin iz Lyons v Franciji. Deklica s svojimi starši potuje po Italiji in je večerj prišla tudi v naše mesto. Prvo pomoč so ji nudili na kraju, jure nesreče, temeljete pa so jo pregledali v civilni bolnišnici. Ozdravela bo v 10 dneh. Okoli pol dne so francoski turisti zapustili naše mesto.

Nenadna slabost

Včeraj zjutraj ob 10. uri je 61-letna Igina Fonzarja iz U. Codelli 5 obšla v Ulici Roma nenadoma slabost. Z rešilnim avtomobilom Zelenega križa so ga peljali v bolnišnico pri Rečji hiši.

Kino v Gorici

CORSO, 17.15: «Clif Burma», E. Flynn in V. Prince. VERDI, 17.00: «Mina», A. Ci-fariello in E. Martellini. VITTORIA, 17.15: «Sopraga podnevi, tatca pončica», P. Cummings in T. Morgan. CENTRALE, 17.15: «Ilepe a ubogem», M. Allasio in R. Salvatori. MODERNO, 17.00: «Poslednji most», M. Schell.

DEZURNA LEKARNA
Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Alessani Gosposka ulica 12, tel. 22-68.

TEMPERATURA VČERAJ
Včeraj so na goriškem letališču zabeležili najvišjo temperaturo 27,4 stopinje ob 13 uri, najnižjo pa 14 stopinj ob 8 uri zjutraj.

PISMA UREDNIŠTVU

R. L. iz strážske okolice nam piše: Ze dolgo vrsto let prodajam zelenjavo na trgu na delbo. Preden so napravili novo tržnico, je bilo v navadi, da so po 10. uri dovolili vstop na trg tudi ženskam, ki so kupile zelenjavo le za lastno uporabo in to nam je bilo v precejšnjo pomoč. Marsikdaj se namreč zgodi, da nam ostane precej blaga, ki ga ni moč prodati in tako nam preostane dve možnosti: da blago, recimo radič, odnesemo spet domov ali pa ga moramo strčiti v koše. Poprje, dokler še ni bilo nove tržnice, smo počakali do 10. ure in ena ženska je vzela za 50 lir, druga za 40 lir radiča, tako da smo v največ primerih vse naše blago prodale. Omeniti moram tudi, da se prodajanje na trgu na delbo praktično zaključuje že ob 5. uri ali nekaj minut čez, tako da v najkasnejše do 10. ure vsi trgovci s sadjem in zelenjavo že odstopajo s trga.

Opomba: da je nova tržnica, nikomur neč ne dovolijo, da bi tudi po 10. uri vstopil na trg. Tako je odpadel oni zaslužek, ki smo ga poprej imele in nam sedaj preostane možnost, ki sem ju prej omenila: ali moramo nesti blago nazaj, ga stresemo po tleh. Sedaj vprašam: ali bi ne bilo bolje, ko bi spet dovolili, da lahko pridejo po 10. uri tudi zasebniki v tržnico? Saj to je v glavnem reševanje ženske, ki morajo reševati na vsako liro, tako da bi jim bilo to v veliko pomoč pri njihovem gospodinjstvu. Pa tudi nam ni vseeno, če dobimo za naše blago 200 lir več kot bi sicer, posebno še v današnjih časih, ko je vse tako drago in delovna sila toliko stala.

Zato bi želela, tudi v imenu drugih prodajalk, da bi to

Opomba: da je nova tržnica, nikomur neč ne dovolijo, da bi tudi po 10. uri vstopil na trg. Tako je odpadel oni zaslužek, ki smo ga poprej imele in nam sedaj preostane možnost, ki sem ju prej omenila: ali moramo nesti blago nazaj, ga stresemo po tleh. Sedaj vprašam: ali bi ne bilo bolje, ko bi spet dovolili, da lahko pridejo po 10. uri tudi zasebniki v tržnico? Saj to je v glavnem reševanje ženske, ki morajo reševati na vsako liro, tako da bi jim bilo to v veliko pomoč pri njihovem gospodinjstvu. Pa tudi nam ni vseeno, če dobimo za naše blago 200 lir več kot bi sicer, posebno še v današnjih časih, ko je vse tako drago in delovna sila toliko stala.

Številne prometne nesreče

Povečini gre za nepazljivost in preveliko hitrost skuteristov

Jacques Soustelle

V Oranu, Constantinu in povsod, kjer je novi francoski ministrijski predsednik Charles de Gaulle na svojem alžirskem potovanju govoril množično, je močan svoj govor večkrat prekinil zaradi močnih medikacij. Soustelle! Soustelle! Soustelle! so zahtevali od de Gaulle, da nekdanjega generalnega guvernerja v Alžiru Jacquesa Soustelle sprejme v svojo vlado. Ti glasni medikacij niso ranili je ponosa samozavestnega generala, ampak so vzmirlili tudi njegove ministre v Parizu, kajti 46-letni degaullist Soustelle, ki je pomagal več kot kdor koli k padcu cetrtre republike, velja kot najvernejši demagog in intrigant vseh francoskih parlamentarcev.

Približno po petih tednih, odkar je prevzel dolžnost predsednika vlade, je general de Gaulle popustil alžirskim prevratnikom in Soustelle v svoji vladi zaupal ministrstvo za informacije, ki ga je do takrat kot komisar vodil pisatelj André Malraux.

Soustelleovo imenovanje za ministra so pariski politiki sprejeli brez vidnega odpora. Le socialistični ministri so izjavili, da ne bodo sodelovali v de Gaulleovi vladi, če bo komur koli izmed ljudi, ki so odgovorni za dogodek 13. maja, zaupal vladne poase. Toda polagoma je tudi njihov odpor popustil, kajti Soustelle je s svojo vzdržnostjo in zadržanostjo sam omogočil, da so lahko brez strahu molice pozirli svoj prejšnji sklep. Njegova zadržanost je bila tako odlična, da je pisatelj in publicist Francois Mauriac v tedniku «L'Express» zapisal: «Gospod Soustelle je obelisk sivi plašč in se besedami: Skrijmo se, ki jih je zamiral tako glasno, da so ga lahko vsi slišali, skrili v mislo luknjo.» Toda takoj ko so se besede izšle v listu, se je gospod Soustelle zopet prikazal na dan in se važno, dostojanstveno ter pomenito vrnil v ospredje političnega dogajanja Francije.

Jacques Soustelle, mož s črnimi, kodrastimi in z ogle pomazanimi lasmi, je posebej znamenitost tistih poslovilnih ljudi in odvetnikov iz sredozemskega kotla, ki so v Alžiru s kričanjem in nasiljem zahtevali obnovo Francije. Castigliher Soustelle ni samo že dolgo leta priznani ljudski tribun, ampak si je tudi v Parizu ustvaril ime kot grobar francoskih povojnih vlad.

Soustelle je bil eden izmed odgovornih za padec vlad Bourges-Maunouryline, Gaillardove in Pflimline. V vseh treh primerkih je bil udeležen predsednik republike s stališčem oziroma spremembo stališča močen vrnil, kot je bil odšel. Soustelle je bil že pristaša mnogih francoskih političnih strank, toda vsakokrat je se menjal barvo, če je videl, da v okviru ene ali druge stranke za njega ni nobene prihodnosti. Od ostalih političnih avanturistov ga loči le to, da je pri sleherni spremembi barve odnesel s seboj vse dobre stvari.

Jacques Soustelle je stobil v francosko povojno politiko brez izrazite politične preteklosti, čeprav je bil kot študent «Ecole Normale Supérieure» in na nekdanji kromarski politični krogi, ki so svoje univerzitetne študije končali z odličnim splošnim, se dolgo leta ukvarjal s jezikovnimi študijami in se je v letih 1932-1939 udeležil tursko ekspedicijske v proučevanju kulture Inkov in Aztekov.

Kot generalni sekretar francoskih intelektualcev se je tik pred vojno lotil protinacistične propagande in sodeloval pri odstranitvi francoskih skupin v letu 1944 o njem leži nekaj povedal, je bilo to, da je svetar.

Vladna kriza, ki je nastopila v Franciji po padcu de Gaulleove vlade v noči od 15. na 16. april, je pokazala Soustelle in njegovo prijateljstvo Bidaultu, da v Parizu ne smeta niti v parlamentarni Soustelle zahtevali vladno vodstvo blagostanja pod de Gaulle.

Toda ko so v Parizu že dan vidni obrisi nove vladne pod vodstvom katoliškega ministra Soustelle, je Soustelle postal vodja za ministrstvo za informacije, ki ga je do takrat kot komisar vodil pisatelj André Malraux.

Štirje filmi v prvih dveh dneh Beneškega festivala

Ameriški „Mala njiva“ po romanu E. Calldwella

„Deklica Rosemarie“ - naličje „nemškega čudeža“

PRIZOR IZ «MALE NJIVE». LEVO ROBERT RYAN, DESNO MICHAEL LANDON

Obilo ploskanja po Jančevih «Črni biserih» - Razen Silvine Pampinini ni v Benetkah se nobene znamenite filmske zvezde - Giné Loblbrigide ne bo, ker bi jo prihod stal nič manj kot pet milijonov

(Od našega posebn. dopisnika) **BENETKE, 25.** - V nedeljo popoldne po predavanju filma «Mala njiva» - predstava z goljuzarje - smo pri nekaterih vprašanih tako na režiserja Manna kot na avtorja romana Erkiina Calldwella, ki je bil tudi navzoč na tiskovni konferenci, stišali skoraj nekatere očitek, kot na primer: Ali velja za roman ena in za film druga moral? Res, da se tako režiser kot producent ter Calldwella niso pustili zbegati, čeprav tudi odgovori niso bili vselej najbolj prepričljivi. Toda za tistega, ki je Calldwella roman bral, je jasno, da bi bilo silno težko napraviti film točno po romanu, ko gre za številne kočljive scene. Ostanje seveda vprašanje, kaj tedaj odgovoriti na ekranizaciji ali napraviti film, ki je šele lep posnetek romana? Calldwella se je odločil za drugo pot, vendar s to razliko, da ni drugim prepustil proučevanja svojega filma za roman, temveč je to delo opravil sam. Kljub temu je ostalo še mnogo scen, da se nam sdi film tudi tako včasih grob. Toda kot rečeno, za tistega, ki je bral roman, je vendar film dokaj omiljen. Zlasti pa je konec povsem različen od konca v romanu: tam bratomor, tu pa po burnem pretepu, v katerem jih je več v smrti nevarnosti, sprava in vitez, da se bo pričelo drugačno življenje, v katerem se bodo ljudje pobježali in tako postali srečnejši.

Anthony Mann velja za režiserja, ki dela ne da iz roke, ne da bi mu bil zagotovljen uspeh. Nekateri njegovi filmi so šli po vsem svetu, čeprav ne spadajo v vrsto velikih filmov. Toda v nekem pogledu so vendarle veliki: po izkušnjah. V «Majhni njivi» je izbral igralce, od katerih nihče ni vsi za seboj velikih igralskih karier, Tina Louise je tu v Benetkah, a je sploh pri svojem prvem filmskem delu, toda Robert Ryan je dober igralec, prav tako vsi ostali, Aldo Ray, Fay Spain in Buddy Hackett. Toda kakor je mogoče o filmu mnogo diskutirati, je gotovo, da ob njem ne stojimo pred kako izredno ustvaritvijo, prav tako pa ne pred filmom, ki ne bi zaslužil tudi pohvale.

O današnjem filmu «Deklica Rosemarie» smo se spraševali, zakaj je bilo Nemcem - namreč uradnim krogom - tako malo všeč, da je prišel ta film na spored Beneškega festivala. Film se dopaja po načinih, da je poleg nekakega gospodarskega čudeža med Nemci še kaj, kar se ne more imenovati čudež, pač pa prihaja na mejo kriminala. Da pa se cela vrsta mogočnih industrijev, ki se sestajajo ter v sodelovanju z vlado sestavljajo v notranji konspiraciji neke velike narčne, zaljubljeni v dekle, ter pri njej vse izblede, medtem ko pri dekletu deluje skrivni regulator vseh njunih besed - to se je lahko za Nemce res nekoliko manj pohačalo. Vendar pa se jim zaradi tega ni treba bati, da jih bo svet kdo ve koliko bolj negotov, ne da bi bilo sedveda resnično vse dejanje filma. Znan je primer dekleta, ki je silno bogato prav z izsiljevanjem vplivnih in bogatih oseb, dokler ni bilo nekemu dovolj, pa je poskrbel za njen umor, ki ni bil nikoli pojasnjen. Režiser Rolf Thiele je napravil gladko tekoč film; je tu pa tam nekoliko zabaven in na nekaterih mestih si privoščiti tudi kakšno ironično pripombo na račun nemškega gospodarskega čudeža. Glavna igralka Nadja Tiller, ki smo jo imeli danes opoldne prišlo videti ob blizu, se zaradi te vloge ne more imenovati kako odkritje, kar velja tudi za vse ostale, da si jih ne gre oporekati dobre igre.

Danes popoldne se je pričela serija filmov v tako imenovani informativni sekciji. Prvi je bil na vrsti jugoslovanski film «Črni biseri» režiserja Tome Janića. Kdor je kaj zasedoval festival v Pulju, se bo spomnil, da je bil ta film tankaj dovolj dobro sprejet. Film spominja po izbiri problemov in njega obdelavi na neki sovjetski film, ki smo ga videli nekako pred 25 leti, «Pati, v življenju». Za sprejem v Benetkah bo lahko najbolj ilustrativno sledilo dejstvo: film je bil na sporedu ob 16. uri in število gledalcev ni bilo prav veliko. Toda na koncu filma je bilo silno precej ploskanja ob 18. uri pa so kazali nemški film «Šteklina stolpa» glavno igralko Lily Palmer. Film je navadna mešanica igre. Gledalcev je bilo več kot ob 16. uri, toda ob koncu filma se ni slišal niti en plask.

V Benetke je že prispelo precej igralc iz različnih držav, katerim pa je ni kakih velikih imen, če izjemamo Silvano Pampinini; Brigitte Bardot bo se le prišla. Toda v prihodu Gine Loblbrigide najbrz ne bo nič. Producenti filma, pri katerem Loblbrigida sedaj dela, je ne puste iz Pariza - razen če bi dobili odškodnino kakih 5 milijonov, ki jih sedaj nihče ne mara plačati.

Telefonski razgovor z letala

Neka izraelska letalska družba je sporočila, da je prvi, v zgodovini uspešno telefonirati s človeka letala na zemljo. Neki potnik se je pogovarjal z letala z nekim telefonskim abonentom na zemlji. Telefonski razgovor so zahtevali iz New Yorka, ko je letalo letelo na višini 6000 metrov nad Zenevo. Telefonska zveza pa je bila vzpostavljena, ko je letalo letelo že nad Groenlandom. Telefonski pogovor je bil opravljen brez težav.

Hollywoodski ljubosumnež in Janet Leigh

Robert Seddon, star 29 let, je večer čakal ženo v avtomobilu ob cesti pri Hollywoodu. Ko je v nekem trenutku menil, da je spoznal avtomobil svoje žene, se je pogabl z vso sodo, da bi jo dohitel. Nato jo je prehitel, pogabl vozilo ritenski in se z vso brzo zalotil v njen avtomobil. Sunek je Seddonov avtomobil pogabl proti nekemu drugemu avtomobilu, ki ga je bil prehitel prav v tistem trenutku. Na tem avtomobilu so bili Janet Leigh, njen mož Tony Curtis, pevec Dean Martin z ženo Jean in še dve osebi. Frank Sinatra, ki je vozil takoj za avtomobilom Tonyja Curtisa je preko svojega radiotelefona poklical policijo. Igralka Janet Leigh, ki pričakuje otroka so takoj odpeljali v bolnišnico, kjer so pa ugotovili, da ni nič nevarnega. Nesrečni ljubosumni mož Seddon torej ni povzročil nobene žrtve. Pač pa se je v osumljenem avtu vozil mlad par, ki za njihove spore sploh ni vedel.

Drveči vlaki so smrtno nevarni

Petnajstletni Domenico Marconi, sin nekoga delavca iz Ancone se je vračal s kopanja in se je ustavil ob zidu v kraju Palombella tik ob železniški progi. Ko je pridrvel mimo vlak iz Bologna, ga je značilni pritisk najprej potegnil k vlniku, od koder se je odbil nazaj v zid in na mestu ostal mrtel.

Dvomi v učinkovitost rakete «Thor»

Na raketnem izstrelišču Feldwell v Norfolkju je vse pripravljeno za sprejem prve ameriške rakete vrste «Thor», z jedrsko glavo. Tako je bilo rešeno na mednarodni konferenci za rakete v Amsterdamu. Prva raketa bo prispela v Veliko Britanijo prihodnji teden. Raketo bodo pripeljali do ameriškega letala do operišča Lakenheath, od koder jo bodo odpeljali na operišče z velikanskim tovornim avtomobilom. Zaloge goriva in ostale naprave za izstrelitev rakete so iz ZDA prispelje že v prejšnjih dneh. Tudi betonski postavitki so bili že zgrajeni. Letalski britanskega vojnega letalstva pa se vadijo v upravljanju rakete. Izstrelišče v Feldwellu je obdano z žično ograjo. Poleg tega ga varuje še večje število zelo hudih psov. V Veliko Britanijo bodo pripeljali skupno 60 rakete vrste «Thor», ki jih bodo razdelili po vseh operiških, ki jih sedaj grade in ki bodo pod poveljstvom britanskega splošnega bombnikova Harryja Broadhursta. Jedrske glave pa bodo ostale pod kontrolo ameriških strokovnjakov vse do sodoločnega momenta.

Londonski «Daily Express» izraža danes svoje dvome nad učinkovitostjo rakete vrste «Thor», ker so baje zelo ranljive in ker jih ni mogoče izstreliti najmanj eno uro potem ko so najvlagljene ruske rakete, ki potrebujejo do oltja le pol ure.

Vsi najuglednejši učenjaki 24 držav na kongresu za astronautiko v Amsterdamu

Werner von Braun se bo srečal z najuglednejšima sovjetskima znanstvenikoma Petrom Kapitzo in Leonidom Sedovom

SZ pripravlja izstrelitev vsemirske rakete s človekom?

AMSTERDAM, 25. - Danes zjutraj je bila v Amsterdamu svečana otvoritev mednarodnega kongresa za astronautiko. Kongresa se udeležujejo predstavniki 24 držav, med temi predstavniki ZDA, ZSSR, Zahodne in Vzhodne Nemčije, Francije, Italije, Poljske, Anglije, Švedske, Avstrije, Jugoslavije, Švice in Holandske. Kongres je otvoril ameriški predstavnik prof. Theodore von Karman, ki je govoril o smagneto-fluidomehaniki. Von Karman je med drugim izjavil, da bodo lahko že v kratkem uporabljali rakete na atomski pogon ter da je glavna naloga znanstvenikov, da pripravijo lažje rakete, kar vse bo mogoče z uporabo atomske energije. Eden izmed ameriških znanstvenikov, ki sodeluje na kongresu, je med drugim izjavil, da je izvedel od sovjetskih znanstvenikov,

da je znani sovjetski znanstvenik Peter Kapitza, ki je sodeloval pri izstrelitvi prvega sovjetskega spustnika, danes najuglednejši znanstvenik v Sovjetski zvezi. Kapitza, ki vodi tudi sovjetsko delegacijo na tem kongresu, naj bi se sedaj bavil z uresničitvijo zamisli o poletu človeka na Luno. Znani znanstvenik Werner von Braun, ki se bo udeležil kongresa v Amsterdamu, je ob svojem prihodu na letališče Schiphol izjavil, da bo na kongresu govoril tudi o umetnem satelitu «Explorer» ter o načrtih za izstrelitev rakete na Luno. V zvezi s tem je von Braun izjavil: «Velika škoda je, da se je ta načrt zaenkrat povesrečel. Ne morem seveda povedati v zvezi s tem svojega mnenja, ker je raketo izstrelilo poveljstvo ameriškega letalstva. Vendar ne smemo pozabiti, da so te izstrelitve le

prvi poskusi, ki dajejo znanstvenikom osnovo za nadaljnja raziskovanja.» Von Braun je izrazil željo, da bi se lahko na kongresu pogovoril tudi s sovjetskim znanstvenikom Leonidom Sedovom. Von Braun ostane v Amsterdamu do 31. avgusta. Predstavniki sovjetske delegacije na kongresu v Amsterdamu je izjavil, da v SZ ne pripravljajo izstrelitve rakete na Luno, kar izdelujejo neki drugi načrti, ki je mnogo bolj zahtevni. Čeprav predstavnik ni hotel govoriti o podrobnostih, so zahodni znanstveniki menili, da v SZ pripravljajo izstrelitev rakete v vsemirje, v kateri bo človek.

Na sestanku izvršnega odbora so sovjetski znanstveniki izrazili svoje naspotovanje zaradi udeležbe predstavnika nacionalistične Kitajske na kongresu. Ameriški predstavnik pa je izjavil, da je sovjetski protest izrazil le odložitve vključitve kitajskega nacionalističnega predstavnika.

Townsend odpotoval sinoči v Beograd

BRUSELJ, 25. - Polkovnik Townsend, ki bi bil moral že drugič odpotovati na potovanje okrog sveta, je moral odhod odložiti zaradi slabega vremena. Namesto da bi odpotoval v Beograd jutri z letalom - kot je nameraval - bo odpotoval nočjo z vlakom iz Bruslja v Beograd. Na potovanju bodo snemali film «Potovanje Petra Townsendarja pod gelom; «Kljub vsemu» - življenje je vredno živeti.

Umrl je dirigent Leo Blech

BERLIN, 25. - V Zahodnem Berlinu je v svojem stanovanju umrl dirigent Leo Blech, ki je dirigiral v berlinski Operi vse do leta 1954, ko se je umaknil v zasebno življenje. Leo Blech je bil star 87 let.

Zlopato ubil brata zaradi dediščine

BERGAMO, 25. - Preteklo noč se je na periferiji naselja Seriate v neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz naselja, živi družina Della Torre, ki jo sestavljajo štirje bratje in njih družine. Do zločina je prišlo, ko je Giuseppe della Torre prišel domov, potem ko je vse večer prebil v naselju. Brat ga je čakal se pokonci in nihče ne ve, kaj je med njima bilo. Morda sta Seriate in neki kmetijski hiši zgodil strahoten zločin. 59-letni kolon Luigi della Torre je z lopato ubil svojega 4 leta starejšega brata Giuseppea. Kaže, da je do spora prišlo med njima zaradi neke dediščine. V kmetijski hiši «Cascina biancas», ki je nekaj kilometrov iz nas

